

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 84.227 van 20 december 1999

A. 88.438/VIII-1613

In zake : **GRABAN** Richard,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Monique DETRY, advocaat,
de Praeterestraat 25,
1050 Brussel,

tegen :

de naamloze vennootschap BELGACOM.

**DE VOORZITTER VAN DE VIIIe KAMER
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING**

Gezien de op 14 december 1999 door Richard GRABAN ingestelde vordering tot schorsing, volgens de rechtspleging bij uiterst dringende noodzakelijkheid, van de tenuitvoerlegging van "de beslissing van mevr. HILDE LEBEAU, PME Director, Human Resources Management van BELGACOM, om hem ambtshalve te schorsen in het belang van de dienst met verlies van elke bezoldiging",;

Gelet op de beschikking van 15 december 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op 17 december 1999 om 15 uur;

Gehoord het verslag van de heer GEUS,
kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, van
Mr. M. DETRY, advocaat, die voor verzoeker verschijnt en
van Mr. A. VAGMAN, advocaat, die voor de verwerende
partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van
de heer PAQUET, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat de volgende gegevens
dienstig zijn voor het onderzoek van de vordering :

1. Verzoeker treedt als lasser in dienst van
de Regie van Telefonie en Telegrafie in 1979. Als
vastbenoemd personeelslid van BELGACOM opteert hij in
1998 voor de loopbaan van elektricien-monteur. Thans is
hij verbonden aan de afdeling "Installatie en
Onderhoud".

2. Op 18 november 1999 begeeft verzoeker,
die met vakantie is van 25 oktober tot 22 november, zich
omstreeks 14 uur naar het magazijn met reservematerieel
("pick up") van Grétry en neemt er een kartonnen kist
die de vermelding NT1/2AB zou dragen, welke overeenstemt
met de kasten voor het installeren van TWIN-lijnen,
contactdozen en stekkers. Wanneer hij op het punt staat
de plaats te verlaten, wordt hij aangesproken door
Christian VINCHE, sectiechef, die hem naar de
verantwoordelijke van de Securitydienst brengt. Deze
ondervraagt hem en doet een beroep op de politie van
Luik, die de betrokkene verhoort.

3. Wanneer hij op 22 november 1999 om 9.40 uur zijn dienst hervat, brengt zijn hiërarchische meerdere hem ervan op de hoogte dat hij geschorst wordt in het belang van de dienst met behoud van wedde. Dezelfde dag wordt hij verzocht zich op 29 november aan te melden bij de "Unit Manager Investigation" van de Securitydienst.

4. Op de vastgestelde datum wordt verzoeker, bijgestaan door een vakbondsafgevaardigde, gehoord en wordt onmiddellijk verslag opgemaakt van zijn verklaringen.

5. Op 2 december 1999 schrijft Hilde LEBEAU, "PME Director, Human Resources Management", onder meer het volgende aan verzoeker :

" De strafbare feiten die u ten laste worden gelegd in het onderzoeksrapport dat ons is toegezonden op 30 november ll., te weten dat u zich gedurende een verlofperiode op onwettige wijze toegang hebt verschaft tot de pick-up van BUS en er zonder toestemming materieel uit hebt meegenomen voor een waarde van om en bij 80.000 frank, kunnen bestempeld worden als diefstal en daardoor als "ernstige tekortkoming", zoals omschreven in artikel 113bis, § 2 en § 3, van het administratief statuut van het personeel van BELGACOM. In dat verband kan u krachtens § 1 ipso facto worden ontslagen om tuchtrekenen.

(...)

Bovendien zie ik mij genoodzaakt u erop te wijzen dat u, door de kennisgeving van dit voornemen alleen, nu reeds geschorst bent in het belang van de dienst met verlies van elke bezoldiging (artikel 142, § 5)".

Deze brief bevat de bestreden beslissing;

Overwegende dat de verwerende partij het beroep op de rechtspleging bij uiterst dringende noodzakelijkheid betwist, erop wijzend dat van de bestreden handeling aan verzoeker kennis gegeven is op 2 december 1999, terwijl verzoeker tot 14 december 1999

heeft gewacht om zijn vordering tot schorsing in te stellen;

Overwegende dat, gelet op de aard van de omstreden handeling en van het aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel, de tijd die erover is gezet om de vordering in te stellen niet van die aard is dat hij in tegenspraak is met de aangevoerde uiterst dringende noodzakelijkheid of dat hij een eventueel schorsingsarrest volledig ondoelmatig maakt; dat de tijd die erover is gezet om de rechtsdag te bepalen de verwerende partij overigens in de mogelijkheid heeft gesteld een volledig administratief dossier in te dienen en zich naar behoren te verdedigen; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat de verwerende partij betoogt dat verzoekers schorsing in het belang van de dienst met inhouding van wedde niet het gevolg is van een individuele beslissing, maar het automatische resultaat is van de toepassing van artikel 142, § 5, van het administratief statuut van het personeel van BELGACOM, dat als volgt luidt :

" Het personeelslid aan wie door de benoemende overheid het voornemen tot ontslag betekend wordt, bedoeld in artikel 111, § 5 en opgeroepen wordt te verschijnen, is van ambtswege geschorst in het belang van de dienst en met verlies van elke verloning";

Overwegende dat het vaststaat dat verzoeker thans geschorst is in zijn ambt en geen bezoldiging ontvangt; dat de exceptie ontleend aan het ontbreken van een individuele beslissing waarvan de tenuitvoerlegging kan worden geschorst verband houdt met de grond van de zaak; dat de wettigheid van artikel 142, § 5, van het administratief statuut van het personeel van BELGACOM door verzoeker immers niet betwist wordt uit het oogpunt van de internationale rechtsregels die rechtstreeks van toepassing zijn in het Belgische recht maar uit het

oogpunt van de algemene beginselen van het administratief recht;

Overwegende dat verzoeker onder meer een middel ontleent aan schending van de algemene rechtsbeginselen, inzonderheid van de beginselen dat de rechten van verdediging in acht moeten worden genomen en dat de betrokkene gehoord moet worden alvorens ten aanzien van hem een ernstige maatregel wordt genomen; dat hij erop wijst dat de omstreden handeling een ernstige maatregel is, gegrond op zijn persoonlijk gedrag en ervan uitgaat dat hij vooraf de gelegenheid had moeten krijgen om zijn standpunt uiteen te zetten; dat hij voorts zegt dat "het ontnemen van de gehele bezoldiging aan een personeelslid duidelijk een schending is van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers, die eveneens van toepassing is op de door een openbaar bestuur gestorte wedde";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat verzoeker herhaaldelijk de gelegenheid heeft gekregen om uitleg te verstrekken in het kader van tuchtprocedure; dat ze betoogt dat de ernst van de door verzoeker begane feiten de vertrouwensrelatie die moet bestaan tussen een onderneming en de personeelsleden ervan onherroepelijk in het gedrang brengt; dat ze arrest nr 13.778 van 6 november 1969 van de Raad van State aanhaalt inzake BOLLENS en betoogt dat de betwisting met betrekking tot de toepassing van de wet van 12 april 1965 het bestaan van een burgerlijk recht ter discussie stelt en hierdoor ressorteert onder de bevoegdheid van de justitiële rechtbanken;

Overwegende dat het werkelijke doel van het beroep de nietigverklaring is van de eenzijdige handeling waarbij de verwerende partij verzoeker elke

bezoldiging ontnemt voor de toekomst en niet de betaling van de achterstallige wedden; dat de exceptie van onbevoegdheid niet gegrond is;

Overwegende dat wanneer een administratieve overheid besluit een personeelslid te schorsen zonder wedde voor een onbepaalde duur, de onmiddellijke gevolgen van zulk een beslissing voor de geldelijke positie van het geschorste personeelslid dezelfde zijn als die van een afzetting; dat die gevolgen zelfs ernstiger kunnen zijn aangezien de voorlopige schorsing, in tegenstelling tot de afzetting, het statutair verband handhaaft tussen het personeelslid en de overheid zodat dat lid, in beginsel, geen winstgevende bezigheid mag uitoefenen; dat het ontnemen van de volledige wedde van verregaande aard is als men zulks vergelijkt met het wettelijke verbod om een arbeider de totaliteit van zijn wedde te ontnemen in geval van beslag of van overdracht ervan (artikel 23 van de wet van 12 april 1965 op de bescherming van het loon; artikel 1409 van het Gerechtelijk Wetboek) of met de beperking van de vermindering van de wedde tot de helft ervan in geval van schorsing van een lid van het Rijkspersoneel in het belang van de dienst (artikel 3, tweede lid, van het koninklijk besluit van 1 juni 1964);

Overwegende dat met betrekking tot de beslissing om zo'n ernstige maatregel op te leggen die genomen wordt wegens het gedrag van de betrokkene vormvereisten in acht genomen moeten worden die waarborgen dat de overheid die de maatregel moet opleggen behoorlijk wordt ingelicht en dat het ermee bedreigde personeelslid zich kan verdedigen; dat dit personeelslid niet alleen uitleg moet kunnen verstrekken over de juistheid of over de ernst van de feiten die aan de basis liggen van zijn verwijdering uit de dienst, maar tevens en vooral over de redenen, ontleend aan het

belang van de dienst, op grond waarvan hem elk recht op arbeid en op enige wedde wordt ontnomen;

Overwegende dat het betoog dat verzoeker heeft kunnen houden tijdens de hoorzittingen in het kader van de tuchtrechtelijke vervolging *stricto sensu*, niet samenvalt met het betoog dat hij had kunnen houden indien hij was gehoord alvorens te worden geschorst; dat een administratieve overheid de hiervoren uiteengezette algemene beginselen van administratief recht niet mag schenden, noch door een individuele beslissing, noch door een rechtspositionele regel; dat de toepassing van artikel 142, § 5, van het administratief statuut van het personeel van BELGACOM bijgevolg van de hand dient te worden gewezen, zoals artikel 159 van de Grondwet vereist; dat het middel bijgevolg ernstig is wat dat aspect betreft;

Overwegende dat verzoeker, in verband met het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de omstreden handeling hem kan berokkenen, in hoofdzaak betoogt dat hij voortaan geen inkomsten meer heeft, wat hem verhindert een fatsoenlijk leven te leiden; dat hij tevens de belangrijkheid beklemtoont van de morele schade die hij lijdt;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat verzoeker wegens zijn kwalijk gedrag verantwoordelijk is voor de schade die hij aanvoert;

Overwegende dat zo'n betoog niet alleen zou kunnen worden gehouden door elke overheid die een van zijn personeelsleden heeft geschorst in het belang van de dienst, wat als onaanvaardbaar gevolg zou hebben dat artikel 17 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet van toepassing zou zijn op een handeling die

nadeel berokkent, wat overduidelijk in strijd zou zijn met de bewoordingen van deze bepaling, maar de stelling van de verwerende partij niet zou kunnen worden aangenomen zonder het vermoeden van onschuld te schenden waarop verzoeker aanspraak kan maken, zowel op strafrechtelijk als op tuchtrechtelijk gebied; dat de beschouwingen die zijn gemaakt bij het onderzoek van het middel, dat ernstig wordt geacht, ten genoegen van recht de ernst en de moeilijk te herstellen aard van het aangevoerde nadeel rechtvaardigen;

Overwegende dat voldaan is aan beide voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten die vervuld moeten zijn wil de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de omstreden handeling kunnen bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Geschorst wordt de tenuitvoerlegging van de beslissing van mevr. HILDE LEBEAU, PME Director, Human Resources Management van BELGACOM, om Richard GRABAN ambtshalve te schorsen in het belang van de dienst met verlies van elke bezoldiging.

Artikel 2.

Overeenkomstig artikel 3, § 1, tweede lid, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, zal van dit arrest per fax kennis worden gegeven.

Artikel 3.

De onmiddellijke tenuitvoerlegging van dit arrest wordt bevolen.

Artikel 4.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op twintig december 1900 negenennegentig door :

de Hr. GEUS, kamervoorzitter,
Mevr. MALCORPS, griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Chr. MALCORPS.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.